

– hvis den overhovedet findes – i hvert fald er hævet op i dimensioner, som ingen sagskundskab overhovedet kan stå inde for, og hvor priser og økonomiske forhold er noget, man nærmest er umenneske hvis man overhovedet vil forholde sig til. Vi erkender, at klodens ressourcer er begrænsede, men vi erkender også, at vi er den del af kloden, som har fået det meste ud af de ressourcer, og derfor har vi også en forpligtelse til at gå foran, ikke bare ved at banke drivhusgasser ned, men ved at skabe et reelt håb om, at der en dag må komme et alternativ til netop fossile brændskilder. Det skal være vores bøn.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

En kort bemærkning fra hr. Ole Hækkerup.

Kl. 13:42

Ole Hækkerup (S):

Jeg skal bare spørge ordføreren: Hvorfor er ordførerens parti med i energiaftalen?

Kl. 13:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:42

Morten Messerschmidt (DF):

Det er der sandelig en række gode årsager til. Først og fremmest fik vi skabt langt bedre vilkår for opsætning af vindmøller. Det er helt klart, at hvis man ser på, hvordan både testmøller og almindelige møller på land har generet mennesker i årevis, så var det væsentligt at få lavet en langt bedre regulering i det, der nu hedder lov om vedvarende energi, som skaber nogle fålelige forhold for de mennesker, der bor i området. Tidligere har man, i øvrigt på grund af EU-regler, været pålagt at tage hensyn til frøer og buske og naturforhold. Nu har vi fået sat det ind, at man også skal tage hensyn til mennesker. Det synes jeg egentlig er en meget sympatisk ændring, som jeg i øvrigt konstaterede at Socialdemokraterne arbejdede voldsomt imod.

Men det er et argument for, hvorfor vi er med i energiaftalen.

Kl. 13:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Og så er det den konservative ordfører, hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 13:43

(Ordfører)

Per Ørum Jørgensen (KF):

Indledningsvis vil jeg gerne udtrykke stor tilfredshed med, at vi får mulighed for i Folketin-

get at drøfte det helt centrale klimaspørgsmål i forbindelse med denne forespørgselsdebat. Forespørgslen har et omdrejningspunkt omkring, hvornår Danmark kan blive fri for fossile brændsler som olie, gas og kul. Lad mig starte med at slå helt fast: Fra konservativ side ønsker vi ikke at sætte konkret årstal på dette tema i dag. Vi tager præcis dette spørgsmål så alvorligt, at vi ikke ønsker at deltage i en gættekonkurrence, hvor man stikker pegefingeren i vejret og alt efter vejr og vind fastsætter en dato, uden at man har gjort sig grundige faglige og saglige overvejelser om emnet.

Der er ingenting i verden, der er lettere end at sætte en dato. Og i 2050 er der vel – med al respekt – ingen af os tilstedeværende her i Folketingssalen, der skal stilles til ansvar for, om målet så også er opfyldt. Jeg ved i hvert fald for mit eget vedkommende, at jeg på det tidspunkt vil være 80 år, og jeg kan både love og garantere for, at da er jeg gået på pension – det er jo næsten dobbelt så meget som to gange 41, kan jeg sige med henvisning til debatten tidligere. Så det tror jeg vil være forholdsvis letsindigt.

Derimod er vi Konservative utrolig glade for, at regeringen har nedsat en klimakommission bestående af fagligt kompetente personer, og at regeringen i denne valgperiode vil give et konkret bud på, hvornår og ikke mindst hvordan Danmark kan blive fossilfrit. Alle, der har kendskab til energipolitikens kompleksitet, ved, at det kræver faglighed, det kræver realisme, det kræver dygtighed at kunne sætte et konkret mål med den rækkevidde, som oppositionen efterspørger.

Lad mig komme med blot et eksempel på, hvor farligt det er at komme med de her populistiske mål: For blot lidt over to år siden proklamerede Socialdemokraternes medlem hr. Svend Auken, at vi skulle tvinges til at have mindst 10 pct. biobrændstof i vores brændstoffer til biler i Danmark allerede i 2010. En sådan beslutning ville for det første have været umulig, og for det andet ville det også have været en katastrofe både socialt, klimamæssigt og økonomisk, hvilket alle vel anerkender i dag. Det er blot et eksempel på, hvor vanskeligt det er for politikere at fastsætte realistiske mål i en grøn verden, der udvikler sig dag for dag med stadig større hast.

Vi Konservative er utrolig stolte over den ambitiøse energiaftale, som sidste år blev indgået mellem alle Folketingets partier undtagen Enhedslisten, ikke mindst fordi aftalen var bredt